

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum conuenienter distinguantur peccata spiritualia a carnalibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72759)

ARTICVLVS II.

¶ Super quest. septima
gestina; cunda arti-
culum secundum.

Vtrum conuenienter distinguantur pec-
cata spiritalia a carnalibus.

IN 2. art. nihil scri-
bendum occurrit,
nisi ut notes in
Principio corporis,
quod in omni pecca-
to inuenitur appeti-
tus alicuius boni com-
mutabilis, & inordi-
natio: & consequen-
ter in omni peccato
uera est doctrina su-
pradicta de specifica-
tione ex parte con-
uersionis, & non auer-
sionis.

Inf. q. 93. ar.
5. co. & 2. 2.
q. 118. art. 6.
co. & 1. co.
¶ lec 3. & 2.
corp. 7.

dicuntur opera carnis, ergo non sunt distinguenda peccata carnalia a spiritalibus.

¶ 2 Præ. Quicumque peccat, secundum carnem ambulat, secundum illud Rom. 8. Si secundum carnem uixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, uiuetis. sed uiuere uel ambulare secundum carnem, uidetur pertinere ad rationem peccati carnalis, ergo omnia peccata sunt carnalia, non ergo sunt distinguenda peccata carnalia a spiritalibus.

¶ 3 Præ. Superior pars animæ, quæ est mens uel ratio, spiritus nominatur, secundum illud Ephes. 4. Renouamini spiritu mentis uestræ. ubi spiritus pro ratione ponitur, ut ibi * gloss. dicit: sed omne peccatum, quod secundum carnem committitur, a ratione deriuatur per consensum, quia superioris rationis est consentire in actum peccati, ut * infra dicitur, ergo eadem peccata sunt carnalia, & spiritalia, non ergo sunt distinguenda adinuicem.

in gl. ordin.
& in eodem
ritidem.
q. 74. ar. 7.

¶ 4 Præ. Si aliqua peccata specialiter sunt carnalia, hoc potissime intelligendum uidetur de illis peccatis, quibus in corpus suum peccat aliquis: sed sicut Apostolus dicit 1. ad Corinth. 6. Omne peccatum quodcumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat, ergo sola fornicatio esset peccatum carnale, cum tamen Apostolus ad Ephesios 5. etiam auaritiam carnalibus peccatis annumeret.

Ca. 31. a. mo.

SED CONTRA est, quod Gregor. 31. Moral. dicit, quod septem capitalium uitiorum, quinque sunt spiritalia, & duo carnalia.

Art. præced.

RESPON. Dicendum, quod sicut dictum est, peccata recipiunt speciem ex obiectis. Omne autem peccatum consistit in appetitu alicuius commutabilis boni, quod inordinare appetitur, & per consequens in eorum habitu inordinate aliquis delectatur: ut at ex superioribus patet, duplex est delectatio. Una quidem animalis, quæ consummatur in sola apprehensione alicuius rei ad uotum habitæ, & hæc est potest dici delectatio spiritalis, sicut cum aliquis delectatur in laude humana, uel in aliquo homini. Alia uero delectatio est corporalis, siue naturalis, quæ in ipso tactu corporali percipitur, quæ potest dici delectatio carnalis. Sic igitur illa peccata quæ perficiuntur in delectatione spiritali, uocantur peccata spiritalia: illa uero quæ perficiuntur in delectatione carnali, uocantur peccata carnalia, sicut gula quæ perficitur in delectatione ciborum, & luxuria, quæ perficitur in delectatione ueneriorum. unde & Apostolus dicit 2. ad Cor. 7. Emundemus nos ab omni inquamere carnis & spiritus.

q. 36. ar. 3.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod sicut * gl. ibid. dicit, illa dicuntur opera carnis, non quia in uoluptate carnis percipiuntur, sed caro sumitur ibi pro homine, quod secundum se uiuit, secundum carnem uiuere di-

Ex Aug. fa-
mitur loco
mor dicit.

ARTICVLVS III.

F citur, ut etiam * Aug. dicit 14. de ci. Dei. Et huius ratio est ex hoc, quod omnis rationis humana delectatio ex sensu carnali aliquo modo initium habet: per hoc etiam patet reponso ad secundum.

AD TERTIVM dicendum, quod in peccatis etiam carnalibus est aliquis actus spiritalis, scilicet actus rationis: sed finis horum peccatorum, a quo denominantur, est delectatio carnis.

AD QVARTVM dicendum, quod sicut gl. ibid. dicit, specialiter in fornicationis peccato seruit anima corpori, intantum ut nihil aliud in ipso momento cogitare homini liceat: delectatio autem gulae et si fit carnalis, non ita absorbet rationem. Vel potest dici, quod in hoc peccato est quaedam iniuria fit corpori, dum inordinare maculatur: ideo pro hoc solum peccatum dicitur specialiter homo in corpus peccare. Auaritia uero, quæ carnalibus peccatis connumeratur, pro adulterio ponitur, quod est iniusta usurpatio uxoris alienæ. Vel potest dici, quod res in qua delectatur auarus, corporale quoddam est, & quantum ad hoc connumeratur peccatis carnalibus, sed ipsa delectatio non pertinet ad carnem, sed ad spiritum, & ideo * Greg. dicit quod est spirituale peccatum.

ARTICVLVS III.

Vtrum peccata distinguantur specie secundum causas.

¶ Super Quæstionibus
præmissis mensuratur
articulum tertium.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur, quod peccata distinguantur specie secundum causas. Ab eodem enim habet res speciem, a quo habet esse: sed peccata habent esse ex suis causis, ergo ab eis etiam speciem sortiuntur, differunt ergo specie secundum diuersitatem causarum.

¶ 2 Præ. Inter alias causas minus uidetur pertinere ad speciem causa materialis: sed obiectum in peccato est sicut causa materialis, cum ergo secundum obiecta peccata specie distinguantur, uidetur quod peccata multo magis secundum alias causas distinguantur specie.

¶ 3 Præ. * Aug. super illud Psalm. Inceffabili & insossia: dicit quod omne peccatum est ex timore male humiliante, uel ex amore male inflammante. dicitur enim 1. Io. 2. quod omne quod est in mundo aut est concupiscentia carnis, aut est concupiscentia oculorum, aut superbia uitæ dicitur autem aliquid esse in mundo propter peccatum, secundum quod mundi nomine, amatores mundi significantur, ut * Aug. dicit super Io. * Gre. et 31. Moral. distinguit omnia peccata secundum septem uitia capitalia, omnes autem huiusmodi diuisiones respiciunt causas peccatorum, ergo uel quod peccata differant specie secundum diuersitatem causarum.

SED CONTRA est, quod secundum hoc, omnia peccata essent unius speciei, cum ex una causa causentur. Dicitur enim Ecclesi. 10. quod initium omnis peccati est superbia,

I n 3 articulo hoc lo-
cum notandum, quod
cum audire uel lege-
re soles, quod peccata
ita & actus humani
specificantur immo
diuersitatem motuum
uorum, intelligas de
motibus in eadem
causa finalis, dum
effectus, uel de
his que mouent ad
fines, id est, de
intentionis finibus,
non de his que mouent
pure ad
uenit pure ad
propter quod pec-
catum adulteri
timore uel amore
actum, non differat
specie. & simile est
aliis causis impati-
uis. Aduerte tamen
hic, quod sermo præ-
sens est formalis, &
intelligitur de causis
actibus ut sic. Vnde
quando causa actus
ue inducerent ad
finem, tunc motus
ratione causa actus
na, sed ex ratione
nis potest diuersitas
ri species peccati
tingit. quod multum
perdat dictum
cil-gum, contentat
aliter lato: & tunc
actus ille ex illo
more erit etiam spe-
cie sacrilegi, ad
conferendum erro-
natur: quamuis ab-
lute fuisse simpli-
fornicatio, uel ad-
terium. Continetur
quod ne perdat
na sua, contentat
alici: & tunc qua
nullas requirit
tali timore impati-
uo finis malus, non
datur peccato
specie

art. 7. &

art. 4.

15. &

om. 3.

Et to.

ca. 10.

42. q. 2

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et

q. 2. Et